

Laudă dimineții

George Pena

Când apari în zori cu soarele pe deal
îmi arde sufletul bătuit de prevestiri;
din decepții, eu îmi făuresc un vis real
și nu mai știu în mine de mâhniri.

Pășesc anonim și-ngân versuri pe drum,
latent dau sens depline-i frumuseți;
tot mai clar și dulce, e versul meu acum,
mă-nsotește-n lume îi orice dimineți.

Respir firesc, azi, în satul meu vlășcean
un aer de șes plin de har și povețe,
tălăzuiesc în cântec, cu fiecare zi și an
și las iubirile, mereu, să mă răsfete.

Când tot apari în zori cu soarele pe drum
îmi arde sufletul încărcat de amintiri;
tot mai clar și dulce, este versul meu acum
și nu mai știu de mine, de tainice rostiri.